

GURU YOGA: YAŞAM VE ÖLÜM, IŞIK OYUNU

Hayal edilemez ayrılığın zamanı geldi.
Beden ve zihin uzun süredir birlikteydi,
Yıllar sayısız deneyimin bir akışı olarak geçti –
Yaptığım ve bana yapılan her şey

Ama şimdi zihin ve beden ayrılmalı
Toprak, su, ateş ve rüzgâr
Saf potansiyellerine çekilirken
Ve bilinçli zihin uzayda kaybolurken

Bu uzayda, Buda'nın zihninde,
Kendi zihnimizin hakikati,
Dharmakaya bekliyor: bizim için bekliyor, her zaman yaptığı gibi
"Gel, rahatla, yükünü bırak – yapacak başka bir şey yok"

Ama karmanın huzursuz rüzgârı
Sürükler bizi özdeşleşecek bir şey aramaya,
Bir şey, birisi
Bağlanabileceğimiz ve oymuş gibi gözükeceğimiz

Gülümseyen bir davetle gelir barışçıl varlıklar,
"Gel, barış ve keyfin mandalasında bize katıl"
"Çok parlak, çok saf, ayak uyduramazdım..."
Ve böylece sönümleniriz aniden dalmış gibi uykuya,

Ancak ki uyanmak için öfkeli varlıkların kükreyişiyle
Tüm engelleri yok eden budalar
Engelsiz yolu açan
İkiliksizliğin en yüksek uzayına

Birlikte olmak için çok korkutucu, basitçe öteki olarak görürüz onları
Ve yeniden sönümleniriz korku içinde
Ancak ki koşarken uyanmak için bir tünelde
Geçmişten kaçarken koşarsız dört nala bilinmeze

Ancak ki birleşmek için aniden yeni bir sınırlı görünüş ile
Gebelik ve samsarada yeni bir hayat
Ve doğmak bir yerde birisi olarak, bir duyumsayan varlık
Gitgide öğrenecek olan geçici bir kimliği benimsemeyi
Sanki gerçekmiş gibi.

İşte böyle çabucak geçip gider yaşam ve ölüm
Zihin reddettiğinde hareketsizliğini.
Şimdi hazırlanmak için fırsat
Gerçekten görmek ve sakınmak için kavramsal inanıştan.

Kalmak ve ardından gitmek
Getirir ayrılışın hüznünü
Oysa kalmakta olan ben ve diğeri
Sadece kavramlardan ibaret

Kavramlar yoksundur gerçek bir varoluştan
Ancak doğururlar gerçeklik aldanışını.
Kendiliğinden belirip kendiliğinden kaybolan düşünceler,
Baştan çıkaracaklar seni onlara inanırsan.

Her şey, hareket eder. Bulunabilecek sabit varlıklar yok.
Ne 'kendi' , ne de 'diğeri'.
Yalnızdır hareketsizliğinde, iptidai saflık, zihnin kendisi
Harekete kapılırsan, kaybedeceğin budur bil ki!

Öyleyse günlük olarak, her saat başı, şimdi,
A'ya bırak kendini
Annemizin bizi eve çağırın
Boşluğa döndüren boş sesi:

Önümdeki uzayda A harfi
Her şey için potansiyel, beş renkli ışımın içerisinde.
Kalbin uzayından izin ver A sesinin yükselmesine
Böylece tezahürün kavramdan özgürleşmesine.

Bu beden, onun tarihi, duyumsamaları, umut ve korkuları
Hepsi ışıktır, ışık gökkuşağı gibi çözülüyor
Ve ışılan A, Samantabhadra'nın kalbi,
Bir gökkuşağı gibi çözülüyor.

Açık, boş, katışıksız,
Doğal olarak-anda, sonsuz, tarif edilemez,
Samsara ve nirvananın terimleriyle kısıtlanmamış-
Bu evdir, bu özgürlük, bu şimdi.

ॐ ॐ ॐ

James Low 26 Mart 2020

Çeviri Mustafa Mert Çelebi, Nisan 2020